

MARSALL LÁSZLÓ

Sötét és világos

Portisch Lajos nemzetközi nagymesternek

*Ha szorongattatván akárki-ember,
legyen bár ököl-jellem vagy balog-
béka, s ugrik bár tonnás hadsereggel,
vagy lapu alatt suny, félig halott,
de veszejt jószágot, ölet fiút,
anyát rikat s elbitangol egy ország,
s mert rongy stratéga, áldoz s nincs kiút,
az elpazalltat sincs kik visszahozzák,
s lesz kishadban elgyöngült betyár
a rossz fajtából — s néki nincs tovább,
mint álomfilmben, lassudan pofozzák,
neve órája késleked s lejár;
fattyú-csatárka, effélék okozzák,
jó fej helyét uralja kacska láb,
és vesztükben is hasznukra kobozzák,
mit közössének munkál a világ —;*

*de ellenükben, akik fölfokozzák
szózat-sóvárgó ocsú-lényüket,
Te jelen vagy, bábok közt soha báb;
— semmi dúvadság, semmi révület —;
oly hadvezér, ki a közkatonát
a véletlen esélye ellen véded,
s míg v a n esély, bizony nem adod át
az jó hamar lovak nyargalta véget —;
tékozló lelkek csárogjanak itt
s ott, Apollo maradjon veled,
e4—c5, eljuttatsz valakit
oda, hol lennie kell . . .*

— tisztelet.

Régi dal

*Fehér a szomorúság
tejescsupor méhében
ficánkoltam kis varangy
mennymi losztben valék*

*Igátlan szép távolok
Fehér a szomorúság
teremtüvé eleve
lépdelek a szélrózsán*

*Mivel rákivánkozék
oz tiluit gyimelcsre
Fehér a szomorúság
betüt hívó papírlap*

*Turkuk migé szokasztja
gödörből ett krizantém
mivel véle fonnyadok
Fehér a szomorúság*

Ábra

*A száj itt a közelben
érinteni lehetne
már lehelettel is*

*A fej bent a tékában
mint szomorú birsalma
érik ráncosodik*

*A kéz a messzeségben
búzaszálat egyenget
véle bajmóldik*

*A nemiszerv a konyhán
lödörög a vaniliás
fekete tál körül*

*A szív ökörnyál párnán
égre fröccsenő földben
hánytorogván röpül*

Távolodás

*Elsőnek az apák maradnak el
s vélik a nevetés, uram, s a félelem is.
Azután fogytán a bor is valamint a kenyér.
Akkor már én is itt vagyok
az egyszerre magas és mély
gordonkahangok napközelen,
én aki te aki névtelen,
csupa egyes szám harmadik személy.*

Metszet

*Fakuló arcok
barátaim leendő néhai arca
s a jelenvalóké is
most egyre közelebb egyre élesebb
torony gombjára zárt régi pénzeken
vén-ezüst fejek
egy végtelenbe futó ránc
egy út
kietlen holdárókban hű kutya
szájába kapja s ejti kezemet.*

R Ó Z S A E N D R E

Hang és tél

*Hallod a zúgást?
Hegymenetben, túlterhelt vontatók
kínlódnak fölfelé e hanggal,
többszörös tömbökben viszik,
hurcolják át a világon,
véghetetlen a vonulás; havas, üvegfalú
depókhoz tűz-szimattal kúsznak a kábelvégek.*

*Őrült repülők:
rovarirtóval fröcskölt döglegyek
röpdösnek szét ragályával,
beköpi petesorozatával
a szélrózsa szirmait —
széles nyalábban zúdul az utasterekbe,
berobban e hanggal a hó!*

*Expresszvonatok
siklanak ki e hang aknáira szaladva;
szakadék garatába gurulnak
a roppant viaduktnál —
lánghörgéssel szakad ki e hang
az elővárosi gigászi gáztartályok
vastüdejéből.*